

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **T. R.,** proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 22. 5. 2015, č. j. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 20. 2. 2018, č. j. 1 Ad 18/2015 – 97,

takto:

I. Návrh žalobkyně na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti se zamítá.

II. Kasační stížnost se zamítá.

III. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Žalované se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Odůvodnění:

[1] Včasně podanou kasační stížností brojí žalobkyně, jakožto stěžovatelka, proti shora označenému usnesení (dále jen „napadené usnesení“) Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Výrokem I. napadeného usnesení byl ustanovený zástupce JUDr. Jiří Matzner, Ph.D., LL.M., advokát, zproštěn povinnosti zastupovat stěžovatelku v řízení před městským soudem. Výrokem II. pak městský soud stěžovatelce ustanovil zástupkyní Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátku.

[2] V odůvodnění napadeného usnesení městský soud uvedl, že dne 1. 12. 2017 obdržel žádost JUDr. Matznera o zrušení ustanovení zástupcem stěžovatelky v dané věci. Tato žádost byla opřena o § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o advokacii"), podle kterého může ustanovený zástupce požádat o zrušení ustanovení, dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost. Jelikož uvedená žádost o zproštění zastupování nebyla blíže konkretizována co do jejích důvodů, městský soud ji usnesením ze dne 30. 1. 2018, č. j. 1 Ad 18/2015 – 92, zamítl. Dne 12. 2. 2018 byla pak soudu doručena nová žádost o zproštění zastupování, v níž bylo uvedeno, že advokát byl rovněž určen Českou advokátní komorou k poskytnutí právních služeb stěžovatelce a jejímu synovi v souvislosti s podanou ústavní stížností v řízení vedeném u Ústavního soudu pod sp. zn. II. ÚS 2601/17. Jelikož však požadavky stěžovatelky a jejího syna nebylo možno v jimi kýžené podobě předložit Ústavnímu soudu k projednání, potvrdila Česká advokátní komora ukončení poskytování služeb těmto klientům. Stěžovatelka následně zakázala JUDr. Matznerovi činit jakékoli právní úkony v souvislosti s veškerými jejími případy. Krom toho mu telefonicky pohrozila podáním stížnosti a trestního oznámení. Městský soud na základě této žádosti shledal, že mezi tímto advokátem a stěžovatelkou došlo k narušení nezbytné důvěry ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o advokacii, a proto přistoupil ke zrušení jeho ustanovení zástupcem stěžovatelky. Následně městský soud ustanovil zástupkyní stěžovatelky Mgr. Dagmar Rezkovou Dřímalovou, advokátku, se zřetelem k jejím zkušenostem ve věcech správního soudnictví a k umístění jejího sídla v témže městě, kde se nachází sídlo soudu a bydliště stěžovatelky.

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti vyjádřila nesouhlas s výroky i odůvodněním napadeného usnesení. Vymezila se vůči dřívějšímu procesnímu postupu JUDr. Matznera, spočívajícímu v nerespektování jejích pokynů. Vyjádřila přání seznámit se s obsahem jeho žádosti o zproštění ustanovení. Dále k výroku II. napadeného usnesení podotkla, že ve vztahu k Mgr. Rezkové Dřímalové došlo již dříve, v jiném soudním řízení, k narušení nezbytné důvěry. Současně stěžovatelka požádala o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce z řad advokátů k doplnění kasační stížnosti.

[4] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost přípustnou, neboť směřuje proti pravomocnému rozhodnutí městského soudu ve věci správního soudnictví vzešlému z řízení, jehož je stěžovatelka účastnicí. Z obsahu kasační stížnosti rovněž vyplývá, že se stěžovatelka domáhá zrušení napadeného usnesení.

[5] Dále Nejvyšší správní soud posuzoval naplnění podmínek řízení o kasační stížnosti. V tomto směru je třeba nejprve zdůraznit, že usnesení o (zrušení) ustanovení zástupce účastníka řízení není rozhodnutím, kterým se řízení o žalobě končí. S ohledem na závěry usnesení rozšířeného senátu ze dne 9. 6. 2015, č. j. 1 As 196/2014 – 19, proto taková kasační stížnost nepodléhá soudnímu poplatku a není třeba trvat na povinném zastoupení stěžovatele advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. O žádosti o osvobození od soudních poplatků tudíž Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť je právě v tomto řízení bezpředmětná.

[6] Podle § 35 odst. 9 s. ř. s. musí být ustanovení zástupce účastníku řízení též nezbytně třeba k ochraně jeho práv. Jelikož v tomto řízení o kasační stížnosti je dána výjimka

z povinného zastoupení stěžovatelky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. a zároveň kasační stížnost obsahuje veškeré nezbytné náležitosti, dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že uvedená podmínka pro vyhovění návrhu stěžovatelky na ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti není splněna, a proto uvedený návrh zamítl.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] Nejvyšší správní soud neshledal v postupu městského soudu tak, jak vyplývá z odůvodnění napadaného usnesení, žádného pochybení. I z obsahu kasační stížnosti je patrné, že stěžovatelka v zásadě sekunduje závěru o narušení nezbytné důvěry mezi ní a JUDr. Matznerem. Pokud se následně stěžovatelka vymezuje k nově ustanovené zástupkyni a namítá narušení nezbytné důvěry, jedná se zjevně o skutečnost, která městskému soudu v době vydání napadeného usnesení nebyla známa. Nejvyšší správní soud přitom podotýká, že ani nebylo povinností městského soudu předem zjišťovat, zda jím nově ustanovovaná zástupkyně konvenuje stěžovatelčiným subjektivním požadavkům.

[9] Nejvyšší správní soud podotýká, že stěžovatelka je oprávněna podat městskému soudu nový návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, v němž případně vylíčí podstatu svých výhrad vůči současné ustanovené zástupkyni a v němž rovněž může vyslovit své preference ohledně jiných advokátů, jejichž ustanovení by nebylo na překážku případné dřívější narušení nezbytné důvěry ve smyslu § 20 odst. 2 zákona o advokacii. Nejvyšší správní soud již totiž např. ve svém rozsudku ze dne 21. 12. 2009, č. j. 7 Azs 24/2008 – 141 (publikovaném pod č. 1995/2009 Sb. NSS) vyslovil, že soud přihlédne k návrhu konkrétní osoby při rozhodování o ustanovení zástupce, přičemž je-li takový návrh opřen o rozumné a věcně oprávněné důvody, pak mu zpravidla i vyhoví.

[10] Toliko na okraj Nejvyšší správní soud podotýká, že s obsahem žádosti JUDr. Matznera o zproštění ustanovení se může stěžovatelka případně seznámit nahlédnutím do spisu u městského soudu.

[11] Jelikož Nejvyšší správní soud neshledal kasační stížnost důvodnou, nezbylo než ji podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítnout.

[12] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka nebyla v řízení procesně úspěšná, nemá proto právo na náhradu vynaložených nákladů. Naproti tomu procesně úspěšné žalované v řízení o kasační stížnosti nevznikly žádné náklady, jež by přesahovaly běžný rámec její úřední činnosti, a které by jí tedy náleželo přiznat.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. dubna 2018

JUDr. Miluše Došková

předsedkyně senátu